

Persmededeling van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen : staat confederaal (her)vormen.

Zoveel onderhandelen, maar nog steeds geen regering. De voorbije staatshervormingen leidden tot zware versnippering van bevoegdheden en tot talrijke blokkeringsmechanismen. Die maken elk efficiënt beleid onmogelijk en bestendigen het conservatieve status-quo. Nochtans ligt de uitweg voor de hand.

De grote meerderheid van de Vlaamse kiezers gaf een duidelijk mandaat voor overheveling van talrijke bevoegdheden naar de deelstaten, met responsabilisering en fiscale autonomie erbij. De Franstalige partijen wijzen dat echter over heel de lijn hard af. Op tafel raakten slechts zwakke compromissen die de versnippering nog opdrijven, nauwelijks toelaten uitgaven fors te verlagen en die toekomstige conflicten nog zullen verergeren.

Het volk wordt ongeduldig. Het eist antwoorden op die meervoudige crisis, de penibele openbare financiën, de stijgende staatsschuld en het gebrek aan reserves tegen de vergrijzing. De rekening voor dit wanbeleid loopt op. Een overhaast gevormde regering met 'Belgische compromissen' biedt echter geen enkele oplossing. De noden van Vlaanderen en Franstalig België verschillen immers te sterk op de arbeidsmarkt, in de gezondheidszorg en de SZ, voor asiel en migratie. Een efficiënt en democratisch beleid kan enkel als vele volledige bevoegdheden inclusief financiering aan de gemeenschappen overgedragen worden, en voor de strikt territoriale zaken aan de gewesten.

Dat betekent niet het einde van de solidariteit. Ook in een confederatie kunnen grote transfers bestaan. De huidige transfers verbergen echter grote niet-omkeerbare privileges voor de Franstaligen en zijn een rem op de ontwikkeling van Vlaanderen én Wallonië. Vlaanderen wil ook morgen solidair blijven, maar dat moet vrijwillig, doorzichtig en degressief zijn, met een resultaatsverbintenis en loyaliteit.

Indien België met Brussel als hoofdstad wil overleven, dan vereist dat gelijkheid tussen Vlamingen en Franstaligen. Vlamingen respecteren de wetten op bescherming van de Franstalige numerieke minderheid in België. De Franstaligen negeren die wetten echter op grote schaal in Brussel. Dat kan niet meer. Brussel moet zich communautair neutraal opstellen, de grenzen aanvaarden en meer over de grenzen heen samenwerken. Dit vereist onmiddellijke splitsing van BHV, overdracht van de voogdij over faciliteiten aan de deelstaten en beperking van de faciliteiten tot hun oorspronkelijk doel, integratie van anderstaligen. Faciliteiten moeten dus uitdoven.

Een confederaal model is noodzakelijk. Daarbij bepalen Vlamingen en Franstaligen elk afzonderlijk wat ze nog samen willen doen. Al wat geen dubbele instemming krijgt moet aan de deelstaten overgedragen worden. Ook niet langer onwaarschijnlijk is het scenario van een autonome Vlaamse natie. Maar ongeacht wat het wordt, moet de band tussen Vlaanderen en Brusselse Vlamingen behouden blijven en moeten de rechten van de Vlamingen in Brussel gevrijwaard worden. Brussel hoort een beter, tweetalig statuut sui generis te krijgen met maximale autonomie voor alle lokale materies. Voor de persoonsgebonden materies moeten de gemeenschappen bevoegd blijven.

Namens het Dagelijks Bestuur van het OVV

Robrecht Vermeulen

voorzitter